

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

An in confessione manifestari socius peccati possit, par. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

nec de aliis, quæ nequaquam proximè faciunt ad expediendam Confessionem, quæque ab auctoribus sunt suis in locis exposcenda.

§. 2.

An in Confessione manifestari socius peccati possit.

8 **H**Oc quidem nostrum est munus, breviter excutere, ex quo tum Pœnitentes, tum Confessarii aliquam trahent facilitatem expeditæ Confessionis.

Primò ergo dubitatur. An debeat quis aperire Confessario complicem sui peccati cum infamia ejusdem complicitis? v. g. peccavit cum matre, an debeat explicare incestum, atque consanguinitatem Confessario, qui novit pœnitentem, aliam consanguineam, vel affinem non habere,

a Suar. de
pœn. d. 34.
sec. 2. Vas.
de pœn. q.
91. Conim.
de pœn. d.
7. dub. 9.
pluresque
alii ab
ipsis cit.

habere, nisi matrem? Respon-
deo, si commodè quis potest ad-
ire, vel expectare Confessarium,
qui matrem prædictam non ag-
noscat, ad id obligatur; si ni fa-
xit, peccabit cum onere restitu-
tionis famæ apud Confessarium,
quia nemo licitè potest infamari
sine ulla necessitate. At si com-
modè non potest puto obligari
ad declarandum complicem;
quamvis sequatur eiusdem com-
plicitis infamia apud Confessa-
rium. Ratio est ducenda ex in-
stitutione à Christo Domino fa-
cta hujus sacramenti, quam ego
sic explico.

9 Majus ego jus habeo ad
meam famam tuendam, quam
alter habet ad hoc, ut ego con-
servem ejus famam; sed jus,
quod ego habeo ad famam
meam, non me excusat, ne ape-
riam Confessori scelera mea, li-
cet cum meæ famæ diminutio-
ne; ergo neque alterius jus me
excus-

confabulabit, ne aperiatur ejusdem scelera, licet cum diminutione ejus famæ. Minor est certa: Major, præterquam quod admittitur communiter ab omnibus: Probatur, nam propterea possum ad meam famam tuendam, alium infamare, vera ejus occulta crimina manifestando. Vnde Reus licitè infirmat testimonia aliorum contra se, revelando eorum occulta scelera, ut Lessius docet, b & alii; Fatendum ergo ita *b Lessc.*
Christum Dominum voluisse in- *31. dub. 1.*
stituere hoc pœnitentiæ sacramentum, ut non haberetur ratio nec fame propriæ, nec (quando id necesse fuerit) famæ alienæ.

10 At de jure naturæ est, non infamare proximum. Respondeo ita sanè, sed quando infamare non est necessarium; nam quando est necessarium, & ex alia parte adest veritas delicti, quod est exprimendum, nego esse

se

se de jure naturæ non infamare. Cum igitur occultum peccatum proximi aperire sit aliquando necessarium, ut omni meliori modo, quo potest, Reo illi, ejusque vitæ corporali, consulatur, & in nostro casu, de quo agimus, sit necessarium, ut pœnitenti ejusque spirituali commodo prospiciatur; mirum non erit si in talibus casibus proximi fama posthaberi possit.

11 Petes quantum temporis obligabitur quis expectare Confessarium, qui complicem non cognoscat in casu dicto num. 8. Respondeo communiter non plus quam unum vel duos dies: quia magnum esset incommodum eum, quia animam peccato infectam habet, diutius expectare debere remedium divinæ reconciliationis, quod alias per contritionem obtinere difficile est.

12 Petes secundò; si quis, pro

*c De Lug.
de pœn. d.
16. sect 7.
n. 416.*

pter solam consolationem, quam
 sentit ab amico, vel docto Con-
 fessario, nollet alium expectare,
 vel quærere, possitne, citra
 aliam causam, complicem ei-
 dem Confessario declarare.

13 Respondeo probabile esse
 posse. Ratio est Primò quia non
 desunt Auctores, qui defectum
 proximi uni, vel duobus viris
 prudentibus manifestare, docent
 non esse saltem mortale, multo
 magis ergo si manifestes propter
 consolationem spiritualem uni
 Confessario. Secundò, quòd vi-
 deo passim fideles, etiam timo-
 ratos, non esse sollicitos de com-
 plicibus tacendis Confessario.
 Vnde putandum est omnes fide-
 les in id consentire, suæque fa-
 mæ (quando vel est necessa-
 rium, vel pœnitenti aliqua tan-
 dem ratione commodum) cede-
 re voluisse. Ego profectò eum,
 qui bona fide, etiam cum com-
 modè potest alium Confessa-
 rium

*dReginal.
 referens
 Cajet &
 Nav. l 4.
 n. 75. in-
 clina Less.
 l. 2. c. 11. n.
 70. Nec
 reprobat
 Azor. 103
 l. 5. c. 9. q. 1.
 ait enim
 contrariã
 sent. sibi
 magis pla-
 cere, ergo
 & hæc pla-
 cet & pro-
 babilem
 docet esse
 Tanner. 2.
 2. d 4. q.
 78. dub. 7.
 n. 138.*

rium adire, tamen non adit, si
 aliud damnum non consequitur,
 nisi denigratio famæ proximi;
 condemnare de peccato non pos-
 sem, nec eundem ad restituen-
 dam famam apud Confessarium
e Fagun. 2 obligarem. *e* Tertio, quia si
Ecc præc. aliquis *f* maritum ^{cum} uxore pru-
l. 5 c. 1. n. 5 denti, quæ prudenter creditur
docens so- non oblocutura, de alterius oc-
lū esse cons culto gravi defectu confabulan-
fil. hac in tem à mortali excusat; cur non
requerere filiam cum Patre spirituali, ob-
aliū Conf. suam consolationem confitem-
ignotum. tem? Quarto, quia complex,
f Regin. quando peccat, videtur cedere
modo cit. juri suo: scit enim dum cum so-
 cio peccat, tale peccatum à socio
 in Confessione fore aperien-
 dum. Quinto, quia, qui Sacer-
 doti confitetur; non homini, sed
 Deo cuncta cognoscenti, defe-
 ctus proximi enarrat. Video ali-
 qua ex his argumentis vel non
 esse valida, vel nimis probare;
 probant enim id fieri etiam sine
 ulli

necessitate, vel commoditate, posse: hoc, inquam, video, sed tamen ex illis omnibus doctrinam nostram probabilem fieri, etiam video. Non inficior tamen contrariam sententiam à multis DD. in praxi tutiorem judicari.

14 Dubitatur secundò de objecto peccati pœnitentis; v. g. filius dat venenum matri gravidæ ex adulterio; An filius possit fateri ejusmodi peccatum cum suis circumstantiis Confessori, qui matrem novit, quique ex tali Confessione de ejusdem adulterio cognitionem habebit: quo casu, ut vides, mater non est complex peccati filii, sed solum materia, seu objectum. Respondeo sub g iisdem limitationibus posse, quibus dictum est modo de Complice. Ratio est eadem, quæ ibidem dicta.

g Coninc.
d 7. du. 9.
n 92.

15 Dubitatur Tertio de peccato veniali, (& propter eandem

dem

dem rationem) de mortali alias ritè confesso; An scilicet si quis confiteri velit peccatum suum veniale, vel mortale alias ritè absolutum, unde graviter sit infamandus complex, possit id facere apud Confessarium complicem cognoscentem v. g. soror, quam solam notam Confessario quis habet, fratrem sollicitat, an frater, qui venialem negligentiam in resistendo adhibuit, possit sororem prodere, ut suum tale veniale fateatur. Respondeo, cum non sit præceptum venialia confitendi, ideo si non apparet aliqua peculiaris ratio consolationis spiritualis, vel consilii, &c. caritas dicitur non esse eligendum h Confessarium cognoscentem complicem: si autem apparet: eligi poterit, ut ex supra dictis constat.

*h De Lug.
de pæn. d.
16. sec. 7.
n. 411.*